

31994D0140

L 61/27

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

4.3.1994

DECYZJA KOMISJI
z dnia 23 lutego 1994 r.
ustanawiająca Komitet Doradczy ds. Koordynacji w Zakresie Nadużyć Finansowych
(94/140/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

racjonalne zarządzanie finansami Wspólnoty wymaga skutecznego przeciwdziałania nadużyciom finansowym godzącym w budżet Wspólnoty;

podejmowanie szczególnych środków w celu zwalczania nadużyć finansowych należy przede wszystkim do Państw Członkowskich; wymaga to ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją;

artykuł 209a Traktatu wymaga od Państw Członkowskich podejmowania takich samych środków w celu zwalczania nadużyć finansowych godzących w interesy finansowe Wspólnoty, jakie stosują one w celu zwalczania nadużyć finansowych godzących w ich własne interesy finansowe; w tym celu muszą one, z pomocą Komisji, koordynować działania podejmowane dla ochrony interesów Wspólnoty i zwalczania nadużyć finansowych;

również na Komisji spoczywa duża odpowiedzialność, wynikająca z jej ogólnego zadania, jakim jest zapewnienie właściwego wykonania budżetu Wspólnoty oraz przepisów Traktatu;

w związku z tym wskazane jest, by Komisji doradzał komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, u którego Komisja mogłaby zasięgać opinii we wszelkich sprawach dotyczących zapobiegania nadużyciom finansowym, współpracy między Państwami Członkowskimi i Komisją oraz sądowego ścigania nadużyć finansowych, a także we wszystkich innych sprawach związanych z prawną ochroną interesów finansowych Wspólnoty;

istniejące komitety specjalizują się jedynie w konkretnych obszarach; tych komitetów nie należy zastępować; niemniej jednak użyteczne jest uzyskanie ogólnego obrazu sytuacji w całym obszarze nadużyć finansowych godzących w budżet Wspólnoty; dlatego też należy powołać komitet zajmujący się całością problemu;

z uwagi na to, że komitet ma zajmować się całością problemu, a Państwa Członkowskie muszą być reprezentowane na odpowiednim szczeblu, odzwierciedlającym ich własne struktury administracyjne, należy ustanowić przepis mówiący, że komitet powinien składać się z dwóch przedstawicieli każdego Państwa Członkowskiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanawia się w Komisji Komitet Doradczy ds. Koordynacji w Sprawie Nadużyć Finansowych (zwany dalej „Komitetem”).

Artykuł 2

1. Komisja może zasięgać opinii komitetu we wszelkich sprawach dotyczących zapobiegania i karania nadużyć i nieprawidłowości finansowych, a także we wszelkich sprawach dotyczących współpracy między Państwami Członkowskimi lub między Państwami Członkowskimi a Komisją, które wykraczają poza kompetencje któregośkolwiek komitetu sektorowego, w celu skuteczniejszej organizacji działań służących zwalczaniu nadużyć finansowych.

Komisja może zasięgać opinii Komitetu we wszelkich sprawach dotyczących prawnej ochrony interesów finansowych Wspólnoty.

2. Każdy członek komitetu może zwrócić się do Komisji, aby zasięgała opinii Komitetu we wszelkich sprawach objętych zakresem uprawnień komitetu.

Artykuł 3

1. Komitet składa się z dwóch przedstawicieli każdego Państwa Członkowskiego, których wspomagają może dwóch urzędników z zainteresowanych służb.

2. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji.

3. W celu ułatwienia pracy komitetu mogą być ustanawiane grupy robocze.

Artykuł 4

1. Komisja prowadzi sekretariat Komitetu.

2. Przewodniczący może zapraszać do udziału w posiedzeniu każdą osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę dotyczącą określonego punktu programu posiedzenia. Eksperti biorą udział jedynie w dyskusjach dotyczących tych spraw, dla których zostali zaproszeni.

3. W posiedzeniach Komitetu uczestniczą przedstawiciele zainteresowanych departamentów Komisji.

4. Posiedzenia Komitetu zwołuje Komisja.

dotyczą sprawy poufnej, uczestnicy są zobowiązani do nieujawniania informacji uzyskanych w trakcie posiedzenia komitetu lub grup roboczych.

Artykuł 5

1. Komitet rozpatruje wnioski o opinie przedstawione przez Komisję. Nie przeprowadza się głosowania.

Artykuł 7

2. Komisja, zwracając się do Komitetu z prośbą o opinię, może określić, w jakim terminie opinia ma zostać wydana.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 marca 1994 r.

3. Poglądy wyrażane przez przedstawicieli Państw Członkowskich są zapisywane w Protokole.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 lutego 1994 r.

Artykuł 6

W imieniu Komisji

Bez uszczerbku dla art. 214 Traktatu, w przypadku gdy Komisja poinformuje Komitet, że opinia, o którą prosi, lub zadane pytanie

Peter SCHMIDHUBER

Członek Komisji